

ВЛАСТИВОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУБ'ЄКТІВ БІЗНЕСУ В ПАРАДИГМІ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ

©2022 ГНАТКІВСЬКИЙ Б. М.

УДК 338.43
JEL: G31; O31; Q14

Гнатківський Б. М. Властивості економічного потенціалу суб'єктів бізнесу в парадигмі інвестиційно-інноваційної моделі розвитку

У статті досліджено властивості економічного потенціалу суб'єктів бізнесу в парадигмі інвестиційно-інноваційної моделі розвитку. Виділено такі основні властивості економічного потенціалу: цілісність; складність; взаємозамінність та альтернативність його компонентів; взаємозв'язки та взаємодії елементів потенціалу; здатності потенціалу сприймати елементи новітніх та інноваційних досягнень і здобутків науково-технічного прогресу; гнучкість; класовий характер; потужність. Характерними особливостями розвитку потенціалів підприємств як економічних систем є такі: комплексність завдання та необхідність їхнього дослідження в сукупному поєднанні різних аспектів; ускладненість розв'язуваних завдань; зростання чисельності взаємозв'язків між різними окремими об'єктами; динамічна ситуація, що змінюється; дефіцитність ресурсів; поліпшення рівня стандартизації й автоматизації окремих елементів виробничої й управлінської системи та відповідних у них процесів; глобалізація в конкурентному середовищі, виробництво, кооперація; посилення ролі управлінських факторів тощо. Відмічено, що існуючий потенціал підприємства можна використовувати з різним рівнем ефективності. Це підтверджують практичні розрахунки, коли підприємство з високим потенціалом має низьку рентабельність, у той час як підприємство з невеликим потенціалом, але ефективним його використанням, має досить високі результативні показники. Встановлено, що якщо підприємство не повною мірою використовує свій потенціал, то зростання інвестиційних ресурсів не приведе до підвищення його ефективності. Наголошено на тому, що водночас економічний потенціал передбачає реалізацію потенційних можливостей, виражену в досягненні економічного ефекту. Економічний потенціал господарюючого суб'єкта є інтегральною оцінкою потенційних можливостей, укладених у ресурсному потенціалі, та їх реалізації для досягнення економічного ефекту. Підкреслено, що економічний потенціал підприємства характеризується як наявністю ресурсів, так і ефективністю їх використання, оскільки деякі організації, маючи однакові потенційні можливості, відрізняються ефективністю їх використання, внаслідок чого економічний потенціал вище в тому підприємстві, яке ефективніше використовує свої можливості. Підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств, подолання негативних наслідків і ситуацій в існуючому економічному розвитку неможливо визначати без оцінювання реального потенціалу.

Ключові слова: економічний потенціал, формування економічного потенціалу, суб'єкти бізнесу, інвестиційно-інноваційної моделі розвитку.

Рис.: 1. **Бібл.:** 9.

Гнатківський Богдан Михайлович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, грошового обігу і кредиту, Львівський національний університет імені Івана Франка (вул. Університетська, 1, Львів, 79001, Україна)

E-mail: bohdan.hnatkivskiy@lnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5146-9077>

UDC 338.43
JEL: G31; O31; Q14

Hnatkivskiy B. M. Properties of the Economic Potential of Business Entities in the Paradigm of the Investment and Innovation Model of Development

The article examines the properties of the economic potential of business entities in the paradigm of investment model of development. The following main properties of economic potential are allocated: integrity; complexity; interchangeability and alternativeness of its components; relationships and interactions of the elements of the potential; ability of the potential to perceive elements of the latest and innovative accomplishments and achievements of scientific-technological progress; flexibility; class character; powerfulness. Characteristic features of the development of the potential of enterprises as economic systems are the following: the complexity of the task and the need for their study as an integral combination of different aspects; complexity of tasks to be solved; increasing the number of relationships between different individual objects; changing dynamic situation; deficit of resources; improving the level of standardization and automation of individual elements of the production and management system and the corresponding processes in them; globalization in a competitive environment, production, cooperation; strengthening the roles of managerial factors, etc. It is noted that the existing potential of an enterprise can be used with different levels of efficiency. This is confirmed by practical calculations, when an enterprise with high potential has low profitability, while an enterprise with a low, but effectively used out potential, is provided with fairly high performance. It is determined that if the company does not fully use its potential, the growth of investment resources will not increase its efficiency. It is emphasized that at the same time the economic potential involves the realization of potential opportunities, expressed in the achievement of economic effect. The economic potential of economic entity is an integrated assessment of the potential opportunities inherent in the resource potential, and their implementation to achieve economic effect. It is underlined that the economic potential of enterprise is characterized by both the availability of resources and efficiency of their use, as some organizations with the same potential differ in efficiency, and consequently – economic potential is higher in the enterprise that uses its capabilities more efficiently. Improving the level of competitiveness of enterprises, overcoming the negative consequences and situations in the current economic development, can not be determined without assessing the real potential.

Keywords: economic potential, formation of economic potential, business entities, investment-innovation model of development.

Fig.: 1. **Bibl.:** 9.

Hnatkivskiy Bohdan M. – PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Finance, Money Turnover and Credit, Ivan Franko National University of Lviv (1 Universytetska Str., Lviv, 79001, Ukraine)

E-mail: bohdan.hnatkivskiy@lnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5146-9077>

Забезпечення економічного зростання в умовах ринкової трансформації вимагає підвищення ефективності використання ринкових інструментів, узгодженого вирішення завдань формування відповідних технологічної, інституційної та організаційної структур, основною метою яких є об'єднання всіх необхідних елементів у загальний відтворювальний контур нового технологічного укладу, створення сприятливих умов (клімату) для модернізації та підвищення ефективності діяльності суб'єкта підприємництва.

Теоретичне осмислення сутності ресурсів як основи економічного розвитку, виявлення їх джерел, розробка шляхів, форм і методів їх використання дозволяє сформулювати принципи активізації економічної політики щодо інтенсифікації економічних процесів. В умовах посилення складнощів розвитку української економіки визначення ресурсних можливостей має стати пріоритетним напрямом стратегії будь-якого господарюючого суб'єкта. Тенденція залежності економічного зростання від стану потенціалу очевидна, завжди відзначалася творцями теорії економічного зростання та підтверджується практикою господарювання.

При розробленні теоретико-методологічних засад оцінювання та формування потенціалу підприємств доцільно використовувати окремі розробки тих науковців, які досліджували закономірності утворення як сукупного економічного потенціалу підприємств, так і його окремих видів. Зокрема, суттєвих результатів у провадженні цих досліджень досягли такі вчені, як Бачевський Б. Є., Безручко О. О., Бугай В. З., Горбунова А. В., Духницький Б. В., Ємельянов О. Ю., Заблодська І. В., Квятковська Л. А., Кляєва Ю. В., Краснокутська Н. С., Курило О. Б., Лапін Є. В., Маслак О. І., Олексюк О. І., Петрушка Т. О., Решетняк О. О., Репіна І. М., Ульяновченко О. В., Федонін О. С. та ін. [1–9].

Мета та завдання статті – дослідити основні властивості економічного потенціалу суб'єктів бізнесу в парадигмі інвестиційно-інвестиційної моделі розвитку.

Потенціал суб'єктів бізнесу, як складну економічну систему, слід досліджувати з різних точок зору. При цьому ґрунтуватися необхідно або на *ресурсній концепції* (тобто сукупності ресурсів та зв'язків), або на *функціональній концепції* (тобто сукупності функцій, що забезпечуватимуть реалізації можливостей), або на *ресурсно-цільовій концепції* (тобто сукупності ресурсів для досягнення окремих результатів та мети) чи на інших концепціях. Залежно від проблематики та завдань, що поставлені перед суб'єктами бізнесу, кожна з наведених концепцій мають право на існування, передусім через свою відносність.

Якщо проводити аналогії у виокремленні елементів потенціалів, які є відкритими економічними системами підприємств, то, відповідно до таких концепцій, потенціал можна описати такими системоутворювальними характеристиками:

1) *зовнішнє оточення* – вхід (для постачальників ресурсів), вихід із систем (для клієнтів), зв'язки із зовнішнім середовищем, зворотні зв'язки;

2) *внутрішня структура* – сукупність взаємозалежних обмежених ресурсів, компетенції, що забезпечуватимуть перерозподіл входів у виходи системи та досягнення мети системи через реалізацію бізнес-процесів.

Характерними особливостями розвитку потенціалів підприємств як економічних систем є такі:

- ✦ комплексність завдань і необхідність їхнього дослідження в сукупному поєднанні різних аспектів (технічному, економічному, соціальному, психологічному, управлінському й інших);
- ✦ ускладненість розв'язуваних завдань;
- ✦ зростання чисельності взаємозв'язків між різними окремими об'єктами;
- ✦ динамічна ситуація, що змінюється;
- ✦ дефіцитність ресурсів;
- ✦ поліпшення рівня стандартизації й автоматизації окремих елементів виробничої й управлінської системи та відповідних процесів;
- ✦ глобалізація в конкурентному середовищі, виробництво, кооперація тощо;
- ✦ посилення ролей управлінських факторів тощо.

В економічній науковій літературі розглядають різноманітні підходи до визначення структури економічного потенціалу підприємств. Більшість з них розглядають ресурсне забезпечення структури потенціалу, однак враховує також наявні різноманітні кількісні складові. Так, можна до їх складу включити лише засоби праці, а в іншому випадку – предмети праці та робочу силу, з третього боку – робочу силу, засоби праці та природні ресурси, що можна використовувати у процесах виробництва, з четвертого – предмети праці, засоби праці та робочу силу. Існує також більш широке поняття структури економічного потенціалу підприємств, доповнене системою інформаційного забезпечення, досвідом передового господарювання тощо.

Однак необхідно відзначити, що використання ресурсного підходу не є повною характеристикою «економічного потенціалу підприємств».

Підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств, подолання негативних наслідків і ситуацій в існуючому економічному розвитку неможливо визначати без оцінювання реального потенціалу. Основні концептуальні характеристики економічного потенціалу підприємств, необхідні для оцінки економічного потенціалу підприємств, наведено на *рис. 1*.

Потенціали підприємств характеризуються властивостями, що типові для будь-яких економічних систем, зокрема: цілісністю, взаємозв'язком і взаємодією елементів, складністю, комунікативністю, ієрархічністю, множинністю опису, здатністю до

Рис. 1. Концептуальні характеристики економічного потенціалу підприємств

розвитку, альтернативністю форм функціонування та розвитком, пріоритетністю інтересів систем глобального рівня, пріоритетом якості, потужністю.

Властивості цілісності, відповідно до теорій систем, означатимуть, що система існує як єдине ціле. Потім визначену систему можна членувати на окремі компоненти. Ці окремі компоненти існуватимуть лише через наявність цілого. Тобто, не елементами складено одне ціле, а навпаки, єдине ціле породжено при своєму розчленуванні на окремі елементи системи. Це, своєю чергою, складає сутність основних постулатів теорій систем – їх первинності. У цілісних системах окрема частина функціонує спільно, складаючись у сукупний процес функціонування систем як цілого.

Основними властивостями економічного потенціалу суб'єктів бізнесу в парадигмі інвестиційно-інвестиційної моделі розвитку вважають такі:

1. *Цілісність економічного потенціалу.* Тобто всі компоненти потенціалу служитимуть загальній цілі, що сформульована перед системами. Цілісність потенціалів забезпечується генеруванням та імплементацією в процесі формування та використання таких принципів:

- ✦ спільності та єдності цільових функцій для виробничого потенціалу, загалом і кожного окремого компонента зокрема;

- ✦ спільності визначених критеріїв результативності функціонування та подальшого розвитку компонентів і самого потенціалу загалом.

2. *Складність економічного потенціалу.* Виявлено в наявності кількох складових і компонентах. При цьому кожний з них представлений сукупністю окремих частин. Так, виробничий потенціал підприємств має містити в собі, наприклад, основні виробничі фонди, які серед інших компонентів міститимуть робочі машини й устаткування. Своєю чергою, це буде основне технологічне обладнання. Крім того, у системах існують окремо зворотні матеріальні та інформаційні взаємозв'язки між компонентами потенціалів.

3. *Взаємозамінність економічного потенціалу підприємств, альтернативність його компонентів.* Однак її не слід розуміти механічно, хоча в її базі лежить технічна і технологічна особливість процесів виробництва.

Тому як одну з форм заміни компонентів виробничого потенціалу слід розглядати накопичення виробничих ресурсів через застосування новітнього обладнання, технологій, енергій, інформаційного забезпечення та ресурсної бази, методів організації

управління й організації виробництва. При цьому ступені альтернативності непостійного характеру залежатимуть від економічних ситуацій, рівнів постійного розвитку виробничого потенціалу, особливості формування та результативності господарської системи. Також важливим є розуміння того, що теоретично компоненти зможуть заміщувати один одного в необмеженій кількості, але існуватимуть межі взаємозамінності. Крім того, ці процеси періодичні за своїми кількісними та якісними характеристиками, але, передусім, за часом. Загалом, завдяки таким характеристикам компоненти потенціалу мають здатності досягати збалансованості та рівноваги між окремими елементами.

4. *Взаємозв'язки і взаємодії елементів економічного потенціалу.* Являють собою якісний і кількісний зв'язок, який виражено мірою відповідності та співвідношень матеріальних і нематеріальних факторів виробництва. Інтегральна дія компонентів свідчить про наявність структурованого виробничого потенціалу, а також розмір його мінімальної та максимальної віддачі. Стає зрозуміло, що для досягнення істотного зростання віддачі виробничим потенціалом недостатньо поліпшення тільки одного компонента. Найвищої віддачі потенціалу можна досягти лише при одночасній системі модернізації всіх чи хоча б окремих його компонентів.

5. *Здатність економічного потенціалу підприємств сприймати елементи новітніх та інноваційних досягнень і здобутків науково-технічного прогресу.* При цьому виробництво з вищою науково-технічною ємністю стане результативнішим і матиме ширші перспективи розвитку.

6. *Гнучкість економічного потенціалу.* Свідчить про можливість переорієнтації виробничих систем на виробництво нової інноваційної продукції, використання інших матеріалів тощо, без базових змін їх матеріально-технічної бази та оснащення. Вимоги до збільшення гнучкості виробничого потенціалу будуть особливо актуальними в умовах нестабільної ринкової обстановки, зростання коливаний обсягів і структури існуючого попиту, прискорення темпів зростання запровадження науково-технічного прогресу в аграрному виробництві.

7. *Класовий характер економічного потенціалу.* Таким переважно визначаються масштаби та структура. Так, мета модернізації систем виробництва полягає в бажанні капіталу відійти від вирішення соціальних проблем, отримати нові стабільні джерела надприбутків, результативного засобу спливу на трудові виробничі ресурси.

8. *Потужність економічного потенціалу.* Представляє кількісну оцінку продуктивності та здатності потенціалу підприємств. Потужність потенціалу господарюючого суб'єкта відбиватиме місце окремого господарського підрозділу в галузевій і народногосподарській структурах відповідних потенціалів. Вони

служитимуть базовою сполучною ланкою між визначеним уже виробничим потенціалом господарюючого суб'єкта, науково-технічним потенціалом суспільства й економічним розвитком існуючої ринкової системи.

Усі характерні ознаки потенціалу підприємств можна класифікувати за такими ознаками: внутрішні засоби, особливості структури, якісні характеристики, соціально-економічні відмінності.

До структурної особливості слід відносити: складність, системність, цілісність, заміненість компонентів, їхній зв'язок і взаємодію. Якісними характеристиками слід вважати здатність компонентів потенціалу до сприйняття досягнень науково-технічного прогресу, гнучкість, потужність економічного потенціалу суб'єктів. Соціально-економічна відмінність полягає у класовості, а також здатності до формування потужності.

Інвестиційно-інноваційна модель розвитку економічного потенціалу суб'єктів бізнесу передбачає нові форми інвестування. Так, однією з таких форм інвестування, зокрема, суб'єктів аграрного сектора для забезпечення можливостей придбання техніки, є запровадження фінансового лізингу. Завдяки використанню лізингу аграрні товаровиробники матимуть можливість отримувати для застосування в інноваційному виробництві необхідну техніку й обладнання без одночасної оплати їх повної вартості та мобілізувати власні фінансові ресурси для закупівлі, а лізингові платежі оплачувати в періоди експлуатації вже купленої техніки. Тобто сплачувати кошти за техніку за рахунок економічних результатів, отриманих від якнайповнішого використання нової техніки. Лізингоодержувачі отримуватимуть доступ до інформації на ринку і самі робитимуть вибір за характеристиками та марками необхідних машин, користуватимуться гарантіями заводів-виробників та іншими правами; спиратимуться на підтримку інших суб'єктів ринку лізингових послуг. Це даватиме змогу поступово знижувати розміри лізингових платежів на ставки банківського кредитування.

Необхідним також є створення відповідних умов, щоб у найближчій перспективі активізувати лізингові взаємовідносини в аграрному виробництві. Водночас треба формувати фундамент для забезпечення оптимальної конкуренції на окремих ринках лізингових послуг. За таких передумов необхідно, щоб лізинг був не способом «проїдання» наявних фінансових ресурсів суб'єктів аграрного бізнесу, а результативним механізмом технічного переозброєння сільськогосподарського виробництва.

Заслугує на увагу такий захід, як поступовий відхід від залучення бюджетних ресурсів на закупівлю техніки та їх передачу аграрним товаровиробникам. Натомість доцільним є розширення дії існуючих порядків використання бюджетних ресурсів на часткові компенсації вартості коштовної техніки, на

придбання сільськогосподарської техніки по договорах фінансового лізингу, що укладені між сільськогосподарськими товаровиробниками та приватними лізинговими організаціями, створеними при банківських установах або на заводах-виробниках.

При цьому необхідно передбачати розміри компенсації до 40% тільки від тієї суми, що відшкодуватиме вартість техніки без урахування окремих складових лізингових платежів. При сплаті аграрними підприємствами авансів і часткових компенсацій бази нарахування лізингових платежів будуть значно меншими і для лізингоотримувачів більш прийнятними. Ці заходи дозволятимуть залучати значні обсяги приватних капіталів в аграрний сектор економіки на довгостроковій основі.

Однак, незважаючи на результативні механізми стимулювання залучення внутрішніх інвестицій, їх державну підтримку зможуть забезпечувати незначні обсяги внутрішніх фінансових інвестицій. Вони є обмеженими, перш за все, факторами об'єктивного характеру, зокрема бюджетними можливостями щодо визначеної підтримки та фінансовими ресурсами аграрних підприємств, які зможуть спрямовуватись на інвестиційні цілі. Такі обсяги орієнтовано становлять 3–5 млрд грн щороку. А по-друге, фактори суб'єктивного характеру, на які малі та середні за розмірами вітчизняні аграрні формування не мають можливостей впливу.

Вирішення проблеми формування інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності загалом і формування інвестиційної привабливості зокрема є життєво важливими та необхідними умовами як для аграрного бізнесу, так і для країни в цілому. Головна вада сучасного вітчизняного аграрного виробництва виявляється в його недостатньому рівні конкурентоспроможності, що є наслідками перетворень колись потужного індустріалізованого аграрного виробництва на окремі, переважно приватні, малопотужні та незацікавлені в розширенні своєї основної діяльності підприємства.

Системність підходу є одним із головних чинників у процесі формування інноваційного потенціалу. При його використанні на основі інфраструктурних і ринкових досліджень спочатку створюються й обґрунтовуються конкурентоспроможні параметри інноваційного товару. А вже потім визначаються можливості та параметри залучення ресурсів із зовнішнього середовища. В останню чергу відбувається перехід до реалізації внутрішніх виробничих процесів підприємства. Слід відзначити, що вирішальними умовами досягнення належного рівня конкурентоспроможності як в умовах вітчизняного, так і міжнародних ринків, є орієнтованість на запити та потреби передусім потенційних споживачів. Розуміння того факту, що аграрний бізнес функціонує, насамперед, для кінцевих споживачів продовольчої продукції, є дуже вагомим для успішного управління.

ВИСНОВКИ

Таким чином, існуючий потенціал підприємства можна використовувати з різним рівнем ефективності. Це підтверджують практичні розрахунки, коли підприємство з високим потенціалом має низьку рентабельність, у той час як підприємство з невеликим потенціалом, але ефективним його використанням, демонструє досить високі результативні показники. Якщо підприємство не повною мірою використовує свій потенціал, то зростання інвестиційних ресурсів не приведе до підвищення його ефективності. Водночас економічний потенціал передбачає реалізацію потенційних можливостей, виражену в досягненні економічного ефекту. Економічний потенціал суб'єктів бізнесу в парадигмі інвестиційно-інвестиційної моделі розвитку є інтегральною оцінкою потенційних можливостей, наявних у ресурсному потенціалі, та реалізації їх задля досягнення економічного ефекту.

Отже, економічний потенціал підприємства характеризується як наявністю ресурсів, так і ефективністю їх використання, оскільки деякі організації, маючи однакові потенційні можливості, відрізняються ефективністю їх використання, а внаслідок цього – економічний потенціал вище в тому підприємстві, яке ефективніше використовує свої можливості. ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Бачевський Б. Є., Заблудська І. В., Решетняк О. О. Потенціал і розвиток підприємства. Київ: Центр навчальної літератури, 2009. 400 с.
2. Бугай В. З., Горбунова А. В., Ключова Ю. В. Теоретичні основи формування потенціалу підприємства. *Вісник Запорізького національного університету*. 2011. № 1. С. 27–33. URL: https://web.znu.edu.ua/herald/issues/2011/eco_2011_1/2011_1/027-33.pdf
3. Духницький Б. В. Потенціал розвитку агропродовольчого ринку України. *Економіка АПК*. 2019. № 11. С. 27–34.
4. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посіб. Київ: ЦНЛ, 2005. 352 с.
5. Лапин Е. В. Экономический потенциал предприятия: монография. Сумы: Университетская книга, 2002. 208 с.
6. Маслак О. І., Квятковська Л. А., Безручко О. О. Особливості формування економічного потенціалу підприємства в умовах циклічних коливань. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 9. С. 36–46.
7. Ульянченко О. В. Ресурсний потенціал аграрного сектора економіки України: управлінський аспект: монографія. Суми: Довкілля, 2010. 383 с.
8. Федонін О. С., Репіна І. М., Олексюк О. І. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2004. 316 с.
9. Yemelyanov O. Yu., Kurylo O. B., Petrushka T. O. Methodological Principles of Evaluating Economic Potential of Industrial Enterprise Sustainable Development. *Науковий вісник Полісся*. 2018. № 2. Ч. 1. С. 141–149. URL: <http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/16894/141-149.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

REFERENCES

- Bachevskiy, B. Ye., Zablodska, I. V., and Reshetniak, O. O. *Potentsial i rozvytok pidpriemstva* [The Potential and Development of the Enterprise]. Kyiv: Tsentр navchalnoi literatury, 2009.
- Buhai, V. Z., Horbunova, A. V., and Kliuieva, Yu. V. "Teoretychni osnovy formuvannia potentsialu pidpriemstva" [Theoretical Bases of Forming of Potential of Enterprise]. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu*, no. 1 (2011): 27-33. https://web.znu.edu.ua/herald/issues/2011/eco_2011_1/2011_1/027-33.pdf
- Dukhnytskyi, B. V. "Potentsial rozvytku ahroprodovolchoho rynku Ukrainy" [Development Potential of the Agro-food Market of Ukraine]. *Ekonomika APK*, no. 11 (2019): 27-34.
- Fedonin, O. S., Riepina, I. M., and Oleksiuk, O. I. *Potentsial pidpriemstva: formuvannia ta otsinka* [Enterprise Potential: Formation and Assessment]. Kyiv: KNEU, 2004.
- Krasnokutska, N. S. *Potentsial pidpriemstva: formuvannia ta otsinka* [Enterprise Potential: Formation and Assessment]. Kyiv: TsNL, 2005.
- Lapin, Ye. V. *Ekonomicheskyy potentsial predpriyatiya* [Economic Potential of the Enterprise]. Sumy: Universitetskaya kniga, 2002.
- Maslak, O. I., Kviatkovska, L. A., and Bezruchko, O. O. "Osoblyvosti formuvannia ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva v umovakh tsyklichnykh kolyvan" [Peculiarities of Enterprises' Economic Potential Formation Under the Conditions of Cyclical Fluctuations]. *Aktualni problemy ekonomiky*, no. 9 (2012): 36-46.
- Ulianchenko, O. V. *Resursnyi potentsial ahrarynoho sektora ekonomiky Ukrainy: upravlinskyi aspekt* [Resource Potential of the Agrarian Sector of the Economy of Ukraine: Management Aspect]. Sumy: Dovkillia, 2010.
- Yemelyanov, O.Yu., Kurylo, O.B., and Petrushka, T.O. "Methodological Principles of Evaluating Economic Potential of Industrial Enterprise Sustainable Development". *Naukovyi visnyk Polissia*, no. 2, part 1 (2018): 141-149. <http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/16894/141-149.pdf?sequence=1&isAllowed=y>